

Revision af den vertikale gruppefritagelsesforordning

Forklarende note

Den 9 juli 2021 offentliggjorde Kommissionen med henblik på offentlig høring et udkast til en revideret gruppefritagelsesforordning for vertikale aftaler ("gruppefritagelsesforordningen")¹. Denne gruppefritagelsesforordning vedrører vertikale aftaler, dvs. aftaler om levering og distribution af varer og tjenester. Sådanne aftaler indgås i alle dele af EU-økonomien. Ifølge gruppefritagelsesforordningen finder forbuddet i traktatens artikel 101, stk. 1, ikke anvendelse på vertikale aftaler under visse forudsætninger. Udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning ledsages af et udkast til reviderede retningslinjer for vertikale begrænsninger ("de vertikale retningslinjer")², som indeholder yderligere vejledning om, hvordan gruppefritagelsesforordningen skal fortolkes og anvendes, og hvordan vertikale aftaler, som ikke er fritaget efter gruppefritagelsesforordningen, skal vurderes efter traktatens artikel 101, stk. 1 eller 3.

Formålet med den offentlige høring er at indhente feedback fra interessenter om udkastene til revideret gruppefritagelsesforordning og reviderede vertikale retningslinjer. Kommissionen ønsker nærmere bestemt feedback om de ændringer, der foreslås med henblik på at afhjælpe de problemer, der blev afdækket i evalueringen i Kommissionens arbejdsdokument fra den 8. september 2020³.

Det fremgår af evalueringen, at gruppefritagelsesforordningen og de vertikale retningslinjer er nyttige redskaber, som i betydelig grad letter vurderingen af vertikale aftaler efter traktatens artikel 101 og bidrager til at reducere virksomhedernes efterlevelselsomkostninger. Den viser imidlertid også, at der er mulighed for at forbedre gruppefritagelsesforordningen og de vertikale retningslinjer, og navnlig at der er behov for at tilpasse dem til de markedsudviklinger, der har været siden deres vedtagelse.

Siden indledningen af konsekvensanalysefasen i oktober 2020 har Kommissionen indsamlet yderligere dokumentation om de områder, hvor der kan gøres fremskridt, bl.a. gennem en åben høring, der fandt sted mellem den 18. december 2020 og den 26. marts 2021, såvel som gennem drøftelser med interessenter og nationale konkurrencemyndigheder. Udkastene til revideret gruppefritagelsesforordning og reviderede vertikale retningslinjer tager hensyn til al den dokumentation, der indtil videre er indhentet. Den offentlige høring om udkastene er således et af elementerne af den undersøgelse, som Kommissionen er i gang med. Tilbagemeldingerne vil indgå i den konsekvensanalyse, som de endelige versioner af den reviderede gruppefritagelsesforordning og de reviderede vertikale retningslinjer vil tage udgangspunkt i.

På nuværende tidspunkt indeholder udkastene til revideret gruppefritagelsesforordning og reviderede vertikale retningslinjer de ændringer, som Kommissionen har foreslået på grundlag af den dokumentation, den indtil videre har indsamlet som beskrevet i denne forklarende note. Revisionen har tre formål:

¹ Kommissionens forordning (EU) nr. 330/2010 af 20. april 2010 om anvendelse af artikel 101, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis (EUT L 102 af 23.4.2010, s. 1).

² Retningslinjer for vertikale begrænsninger (EUT C 130 af 19.5.2010, s. 1).

³ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene: "Evaluation of the Vertical Block Exemption Regulation" (SWD(2020) 172 final) (findes ikke på dansk).

- at tilpasse legalitetsformodningen for at fjerne falske positive og nedbringe omfanget af falske negative i gruppefritagelsesforordningen (**mål nr. 1**)
- at give interessenter ajourført vejledning, så de kan begå sig i et nyt miljø, som i stigende grad er kendetegnet ved e-handel og onlineplatforme, og at sikre en mere ensartet anvendelse af de vertikale regler i hele Den Europæiske Union (**mål nr. 2**), og
- at reducere virksomhedernes efterlevelseshomkostninger ved at forenkle komplekse elementer af de gældende regler og strømline den nuværende vejledning (**mål nr. 3**).

1. Tilpasning af legalitetsformodningen for at fjerne falske positive og nedbringe omfanget af falske negative i gruppefritagelsesforordningen

Kommissionen har i forbindelse med sin evaluering udpeget fire områder, hvor der muligvis er behov for ændringer for at tilpasse legalitetsformodningen i gruppefritagelsesforordningen til det tilsigtede anvendelsesområde.

To af de fire områder (parallel distribution og paritetsklausuler, som beskrives nærmere nedenfor) vedrører mulige falske positive.

Falske positive er vertikale aftaler og begrænsninger, som i dag er omfattet af legalitetsformodningen i gruppefritagelsesforordningen, men for hvilke det ikke med tilstrækkelig sikkerhed kan antages, at de generelt, alt taget i betragtning, øger effektiviteten og dermed opfylder betingelserne for fritagelse efter traktatens artikel 101, stk. 3. Ved falske positive er Kommissionen forpligtet til at indskrænke legalitetsformodningen med henblik på at bringe den i overensstemmelse med traktatens artikel 101 og bemyndigelsesforordningen⁴.

De to andre områder (begrænsning af aktivt salg og begrænsning af onlinesalg, som også beskrives nærmere nedenfor) vedrører mulige falske negative.

Falske negative er vertikale aftaler og begrænsninger, som i dag ikke er omfattet af gruppefritagelsesforordningen, men for hvilke det med tilstrækkelig sikkerhed kan antages, at de generelt, under visse forudsætninger, opfylder betingelserne for fritagelse efter traktatens artikel 101, stk. 3. Eftersom udelukkelsen fra legalitetsformodningen af vertikale aftaler og begrænsninger, som normalt kan fritages, ikke fører til en overtrædelse af traktatens artikel 101 eller af bemyndigelsesforordningen, er det ikke bydende nødvendigt for Kommissionen at gribe ind. Det forhold, at vertikale aftaler og begrænsninger, som normalt kan fritages, ikke er omfattet af legalitetsformodningen, øger imidlertid virksomhedernes byrde og dermed efterlevelseshomkostninger, navnlig for små og mellemstore virksomheder ("SMV'er"), når de skal vurdere deres aftaler efter traktatens artikel 101. Kommissionen ønsker derfor så vidt muligt at nedbringe omfanget af sådanne falske negative.

- Parallel distribution omfatter situationer, hvor en leverandør ikke kun sælger sine varer eller tjenester gennem selvstændige forhandlere, men også direkte til slutkunderne i direkte konkurrence med de selvstændige forhandlere. Ifølge den dokumentation, der indtil videre er

⁴ Rådets forordning nr. 19/65/EØF af 2. marts 1965 om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af aftaler og samordnet praksis (EFT 36 af 6.3.1965, s. 35), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1215/1999 af 10. juni 1999 (EUT L 148 af 15.6.1999, s. 1). Ved denne forordning bemyndiger Rådet Kommissionen til at vedtage gruppefritagelsesforordninger om visse kategorier af aftaler og samordnet praksis, som falder ind under traktatens artikel 101.

indsamlet i forbindelse med revisionen af gruppefritagelsesforordningen, er en sådan parallel distribution, som tidligere har været af meget begrænset omfang, blevet mere fremherskende siden vedtagelsen af den gældende gruppefritagelsesforordning og de nuværende vertikale retningslinjer. Det skyldes navnlig væksten i onlinesalget, som har gjort det lettere for leverandørerne at foretage direkte salg, enten gennem egne webbutikker eller via onlinemarkedspladser. Den nuværende undtagelse vedrørende parallel distribution vil derfor kunne fritage vertikale aftaler, hvor betænkelighederne vedrørende den horisontale konkurrence ikke længere er ubetydelige.

De foreslåede ændringer i artikel 2, stk. 4 til 7, i udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning udelukker således tilfælde af parallel distribution, som kan give anledning til betænkeligheder vedrørende horisontal konkurrence, fra legalitetsformodningen. Artikel 2, stk. 4, i udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning indsnævrer legalitetsformodningen i forbindelse med parallel distribution til at omfatte de tilfælde, hvor parternes samlede markedsandel i detailledet ikke overstiger 10 %, hvilket svarer til den gældende markedsandelstærskel for aftaler mellem konkurrenter i bagatelmeddelelsen⁵.

I henhold til artikel 2, stk. 5, er tilfælde af parallel distribution, hvor leverandøren og dennes forhandlere tilsammen har en markedsandel på detailmarkedet på over 10 %, men dog ikke over markedsandelstærsklen på 30 % i gruppefritagelsesforordningens artikel 3, også omfattet af en lidt mere snæver legalitetsformodning. For så vidt muligt at opretholde legalitetsformodningen i dette tilfælde og øge retssikkerheden for virksomhederne er alle aspekter af deres vertikale aftaler fortsat fritaget, bortset fra informationsudveksling mellem parter i aftalen. Desuden præciseres det i artikel 2, stk. 6, i udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning, at det er en forudsætning for, at de tilfælde af parallel distribution, der er omhandlet i artikel 2, stk. 4 og 5, kan omfattes af den reviderede legalitetsformodning, at de vertikale aftaler ikke indeholder konkurrencebegrænsende formål, jf. traktatens artikel 101, stk. 1, eller særligt alvorlige konkurrencebegrænsninger, jf. den reviderede gruppefritagelsesforordnings artikel 4.

Udkastet til vertikale retningslinjer indeholder nærmere præciseringer af det ændrede anvendelsesområde for undtagelsen vedrørende parallel distribution (afsnit 4.4.3 i udkastet til reviderede vertikale retningslinjer), hvor der også henvises til de horisontale retningslinjer⁶. De horisontale retningslinjer er ligeledes ved at blive revideret og vil fremover muligvis indeholde yderligere vejledning om horisontal og vertikal udveksling af oplysninger i tilfælde af parallel distribution med henblik på at øge retssikkerheden for virksomhederne.

Udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning afspejler desuden den foreslåede ændring om at udvide undtagelsen vedrørende parallel distribution til at omfatte grossister og importører (artikel 2, stk. 4, litra a) og b), i udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning). I henhold til artikel 2, stk. 7, i udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning er udbydere af onlineformidlingstjenester imidlertid ikke omfattet af undtagelsen, hvis de har en hybrid funktion, dvs. de sælger varer eller tjenester i konkurrence med virksomheder, som de yder onlineformidlingstjenester til.

⁵ Meddelelse om aftaler af ringe betydning, der ikke indebærer en mærkbar begrænsning af konkurrencen i henhold til artikel 101, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (bagatelmeddelelsen) (EUT C 291 af 30.8.2014, s. 1).

⁶ Retningslinjer for anvendelsen af artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på horisontale samarbejdsaftaler (EUT C 11 af 14.1.2011, s. 1), som berigtiget i EUT C 33 af 2.2.2011, s. 20.

- Paritetsklausuler, også kaldet mestbegunstigelsesklausuler, kan defineres som en forpligtelse for en virksomhed til at tilbyde aftaleparten de samme eller bedre vilkår, end dem der tilbydes via andre salgs-/markedsføringskanaler (f.eks. på andre platforme), eller via virksomhedens direkte salgskanal (f.eks. eget/egne websted(er)). Alle paritetsklausuler er i dag omfattet af gruppefritagelsen, skønt konkurrencemyndighederne i de seneste år i stigende grad har måttet træffe håndhævelsesforanstaltninger.

Eftersom disse håndhævelsesforanstaltninger har været rettet mod paritetsklausuler relateret til indirekte salgskanaler, gælder fritagelsen i udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning ikke længere for sådanne paritetsklausuler mellem platforme i detailledet, som udbydere af onlineformidlingstjenester har pålagt. Denne type paritetsklausuler er tilføjet til listen over udelukkede begrænsninger, jf. artikel 5, stk. 1, litra d), i udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning. Konsekvensen af den foreslåede ændring er, at denne type paritetsklausuler skal være genstand for en individuel vurdering efter traktatens artikel 101.

Til gengæld er paritetsklausuler i detailledet vedrørende direkte salg eller markedsføringskanaler (såkaldt "snævre" paritetsklausuler) fortsat omfattet af gruppefritagelsen. Disse snævre paritetsklausuler er ligesom paritetsklausuler i grossistledet fortsat omfattet af legalitetsformodningen i gruppefritagelsesforordningen, forudsat at de almindelige betingelser for anvendelse af gruppefritagelsesforordningen er opfyldt, navnlig markedsandelstærsklen på 30 % i gruppefritagelsesforordningens artikel 3. Afsnit 6.2.4 og 8.2.5 i udkastet til reviderede vertikale retningslinjer indeholder nærmere vejledning om vurderingen af paritetsklausuler.

- Begrænsning af aktivt salg vedrører begrænsninger af køberens mulighed for aktivt at henvende sig til individuelle kunder. De nuværende regler i gruppefritagelsesforordningen omfatter kun snævre undtagelser til, hvornår det er tilladt at begrænse aktivt salg. Ifølge den dokumentation, der indtil videre er indsamlet i forbindelse med revisionen af gruppefritagelsesforordningen og de vertikale retningslinjer, er reglerne uklare og gør det vanskeligt for leverandørerne at tilrettelægge deres distributionssystemer efter deres forretningsmæssige behov.

I lyset heraf indeholder artikel 1, stk. 1, litra l), sammenholdt med artikel 1, stk. 1, litra n), en definition af begrænsning af aktivt salg. Derudover indeholder udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning nogle foreslåede ændringer af reglerne for begrænsning af aktivt salg, navnlig artikel 4, litra b) til d).

I artikel 4, litra b), indføres en mulighed for delt eksklusivitet, som giver en leverandør mulighed for at udpege mere end én eksklusivforhandler i et bestemt område eller til en bestemt kundegruppe. Samtidig skabes der en forbindelse mellem en sådan delt eksklusivitet og effektiviteten af det eksklusive distributionssystem for at sikre, at det ikke medfører fragmentering af det indre marked. Med henblik herpå præciseres det i udkastet til reviderede vertikale retningslinjer, at antallet af udpegede forhandlere bør fastsættes i forhold til det tildelte område eller den tildelte kundegruppe, således at der sikres en vis omsætning, som kan opretholde deres investeringsindsats.

En anden ændring vedrørende eksklusiv distribution vedrører muligheden for leverandøren til at forpligte køberne til at vælte begrænsningen over på deres kunder. I henhold til artikel 4, litra b), i udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning er sådan overvæltning mulig, hvis køberens kunde har indgået en distributionsaftale med leverandøren eller med en part, som leverandøren

har tildelt distributionsrettigheder. Ændringen har til formål i højere grad at sikre eksklusivforhandlerens investeringsincitamenter.

Endvidere medfører artikel 4, litra c), i udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning, at de selektive distributionssystemer er bedre beskyttet mod salg foretaget af ikkegodkendte forhandlere, som er beliggende i det selektive distributionsområde.

- Hvad angår visse indirekte foranstaltninger, som begrænser onlinesalg, vedrører ændringerne parallelle prissystemer (dvs. at afkræve den samme forhandler en højere engrospris for produkter, som skal sælges online, end for produkter, der skal sælges offline) og ækvivalensprincippet (dvs. at pålægge krav i forbindelse med onlinesalg, som overordnet set ikke svarer til de krav, der pålægges fysiske butikker). Ifølge den dokumentation, der indtil videre er indsamlet i forbindelse med revisionen af gruppefritagelsesforordningen, har onlinesalget udviklet sig til at være en velfungerende salgskanal, og der er derfor ikke længere behov for særlige beskyttende foranstaltninger såsom at kvalificere visse indirekte foranstaltninger, der begrænser onlinesalg, som særligt alvorlige konkurrencebegrænsninger.

Derfor omfatter listen over særligt alvorlige konkurrencebegrænsninger i artikel 4 i udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning ikke længere parallelle prissystemer. Leverandører har således lov til at fastsætte forskellige engrospriser for onlinesalg og offlinesalg for den samme forhandler, forudsat at formålet hermed er at tilskynde til eller belønne et rimeligt investeringsniveau, og at forskellen er relateret til de omkostninger, der følger af brugen af den givne kanal.

I forbindelse med selektive distributionssystemer behøver de krav, som leverandøren pålægger ved onlinesalg, desuden ikke længere overordnet set svare til de krav, der pålægges fysiske butikker, eftersom de to salgskanaler i sagens natur er forskellige.

De foreslåede ændringer er omfattet af de samme principper, som gælder for begrænsning af onlinesalg mere generelt. Parallelle prissystemer og ikkeækvivalente krav er således kun omfattet af gruppefritagelsen, når begrænsningerne ikke, hverken direkte eller indirekte, har til formål at hindre købere eller disses kunder i at benytte internettet med henblik på at sælge deres varer eller tjenester.

2. Ajourføring af vejledningen til interessenter, så virksomhederne lettere kan vurdere deres aftaler i et nyt miljø, som i stigende grad er kendetegnet ved e-handel og onlineplatforme, og for at sikre en mere ensartet anvendelse af de vertikale regler i hele EU

Et af hovedformålene med revisionen er at give interessenterne ajourført vejledning om begrænsninger af onlinesalg og sikre en ensartet tilgang til sådanne begrænsninger i hele EU. Derfor er de ledende principper for vurderingen af onlinebegrænsninger, der følger af EU-Domstolens praksis, og navnlig Pierre Fabre- og Coty-sagerne⁷, og som følges af Konkurrencegeneraldirektoratet,

⁷ Sag C-439/09, Pierre Fabre Dermo-Cosmetique SAS mod Président de l'Autorité de la concurrence, ECLI:EU:C:2011:649 og sag C-230/16, Coty Germany GmbH mod Parfümerie Akzente GmbH, ECLI:EU:C:2017:941.

blevet indarbejdet i udkastene til revideret gruppefritagelsesforordning og reviderede vertikale retningslinjer⁸.

Artikel 1, stk. 1, litra n), i udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning indeholder en klar tærskel for vurdering af særligt alvorlige begrænsninger i et nyt miljø, der er formet af væksten i onlinesalget. Begrænsninger, der, direkte eller indirekte, alene eller kombineret med andre forhold, har til formål at hindre købere eller disses kunder i effektivt at benytte internettet til at sælge deres varer eller tjenester eller i effektivt at benytte en eller flere onlineannonceringskanaler, defineres som begrænsninger af aktivt eller passivt salg, og de udgør dermed særligt alvorlige begrænsninger efter gruppefritagelsesforordningens artikel 4.

Afsnit 6.1.2 i udkastet til reviderede vertikale retningslinjer indeholder nærmere vejledning om sådanne særligt alvorlige begrænsninger. Der redegøres bl.a. for, hvornår visse former for onlineadfærd betragtes som aktivt eller passivt salg. Hvor drift af et websted eksempelvis er en form for passivt salg, betragtes oversættelse af det pågældende websted til et sprog, der ikke almindeligvis anvendes i det område, hvor forhandleren er etableret, som aktivt salg. Det fastsættes endvidere, at begrænsninger af anvendelsen af prissammenligningstjenester på nettet eller af muligheden for at annoncere på søgetjenester mod betaling udgør en særligt alvorlig konkurrencebegrænsning efter gruppefritagelsesforordningen, eftersom muligheden for at annoncere sætter forhandleren i stand til at tiltrække potentielle kunder til sit websted, hvilket er en forudsætning for at kunne sælge online. Til gengæld er begrænsning af onlineannoncering, som ikke udelukker bestemte onlineannonceringskanaler, eksempelvis gruppefritaget, forudsat at en sådan begrænsning knytter sig til indholdet af onlinereklamen eller fastsætter visse kvalitetsstandarder. Andre ajourføringer i udkastet til reviderede vertikale retningslinjer omfatter indførelsen af et afsnit om begrænsninger af anvendelsen af onlineplatforme og prissammenligningsværktøjer (afsnit 8.2.3 og 8.2.4).

Udkastene til revideret gruppefritagelsesforordning og reviderede vertikale retningslinjer indeholder også specifikke regler vedrørende platformsøkonomien, idet denne del af økonomien spiller en stadig stigende rolle i distributionen af varer og tjenester. Artikel 1, stk. 1, litra d), i udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning indeholder en definition af "udbydere af onlineformidlingstjenester", som tager udgangspunkt i definitionen i P2B-forordningen⁹. Definitionen præciserer, at udbydere af onlineformidlingstjenester kan kvalificeres som leverandører efter gruppefritagelsesforordningen. De vertikale retningslinjer (afsnit 4.3) indeholder en redegørelse af betydningen af denne præcisering samt af andre regler for udbydere af onlineformidlingstjenester. De indeholder også en redegørelse for, hvorfor virksomheder inden for onlineplatformsøkonomien ikke kan kvalificeres som reelle agenter (afsnit 3.2.3). Som det også nævnes ovenfor i forbindelse med de foreslåede ændringer af undtagelsen vedrørende parallel distribution, fastsættes det i artikel 2, stk. 7, i udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning, at hybride udbydere af onlineformidlingstjenester ikke er omfattet af legalitetsformodningen i gruppefritagelsesforordningen.

⁸ Se Konkurrencegeneraldirektoratets policy brief "EU competition rules and marketplace bans: Where do we stand after the Coty judgment?" fra april 2018, som findes på <https://ec.europa.eu/competition/publications/cpb/2018/kdak18001enn.pdf>.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20. juni 2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT L 186 af 11.7.2019, s. 57).

De foreslåede ændringer er i overensstemmelse med forslaget til retsakt om digitale markeder¹⁰. Det skyldes navnlig, at nævnte retsakt fokuserer på digitale gatekeepere, som er virksomheder med en vis markedsstyrke og derfor ikke er omfattet af legalitetsformodningen i gruppefritagelsesforordningen.

I udkastet til reviderede vertikale retningslinjer er der også taget hensyn til arbejdsdokumentet fra 2021 om forhandlere, der også fungerer som agenter for visse produkter for den samme leverandør¹¹.

Endelig sigter udkastet til revideret gruppefritagelsesforordning mod at sikre en mere ensartet anvendelse af traktatens artikel 101 i forbindelse med vertikale aftaler i hele EU. Dette skal sikres ved at indarbejde visse ledende principper i selve gruppefritagelsesforordningen såsom dem, der gælder for begrænsninger af onlinesalg, såvel som nye regler, f.eks. om definitionen og kvalifikationen af udbydere af onlineformidlingstjenester som leverandører. Samtidig har udkastet til reviderede vertikale retningslinjer til formål at styrke de nationale konkurrencemyndigheders evne til at inddrage fritagelsen efter gruppefritagelsesforordningen i konkrete sager, for så vidt som det er muligt inden for de eksisterende regler, ved at give vejledning om de gældende betingelser og procedurer (afsnit 7.1 i udkastet til reviderede vertikale retningslinjer).

3. Nedbringelse af virksomhedernes efterlevelsescostninger ved at forenkle de gældende regler og strømline den nuværende vejledning.

Udkastene til revideret gruppefritagelsesforordning og reviderede vertikale retningslinjer tager også sigte på at reducere virksomhedernes, og navnlig SMV'ernes, efterlevelsescostninger ved at præcisere visse bestemmelser, der anses for særligt komplekse og dermed vanskelige at anvende.

Navnlig er bestemmelserne om begrænsning af geografisk område eller kundegruppe i den nuværende gruppefritagelsesforordnings artikel 4, litra b), som interessenterne finder særligt komplekse, blevet erstattet med tre særskilte sæt bestemmelser, som præciserer anvendelsesområdet for forbuddet for hver af de overordnede distributionssystemer, dvs. eksklusiv distribution, selektiv distribution og fri distribution. Samtidig indeholder afsnit 4.6 i udkastet til reviderede vertikale retningslinjer en udførlig redegørelse for kendetegnene ved hvert af disse distributionssystemer.

Endelig er strukturen af udkastet til reviderede vertikale retningslinjer blevet forenklet, så de danner en bedre ramme for analysen af vertikale aftaler. Til eksempel er vejledningen om prisbinding, som i de aktuelle retningslinjer er spredt over flere afsnit, blevet samlet i et specifikt afsnit (afsnit 6.1.1 i udkast til reviderede vertikale retningslinjer).

¹⁰ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om åbne og retfærdige markeder i den digitale sektor (retsakt om digitale markeder) {SEC(2020) 437 final} - {SWD(2020) 363 final} - {SWD(2020) 364 final}.

¹¹ Findes på:

https://ec.europa.eu/competition/consultations/2018_vber/working_paper_on_dual_role_agents.pdf.